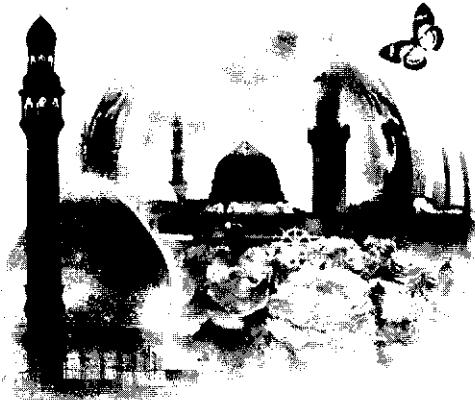

شیاهتهاي

پیامبر اعظم و امام زمان

سکينه خانى

سنّت پیغمبرت باشد.»

امام مهدی علیه السلام آرزوی پیامبر و سرور قلب نبی است: «اللَّهُمَّ وَسِرْتَنِي بِكَ مُحَمَّدًا عَلَيْهِ الْبَرُوئِيَّةُ؛^۱ خُدَايَا! پیغمبرت محمد علیه السلام را به دیدار او شاد کن!» امام مهدی علیه السلام بشارت پیامبر علیه السلام است: «...أَبْشِرُكُمْ بِالْمَهْدِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ».^۲

امام مهدی علیه السلام مقام رسول

مقدمه

خداوند تبارک و تعالی نور هدایت را در خاندان آخرین ستاره درخشان آسمان ثبوت قرار داد و محمد علیه السلام آخرین پیامبر، برترین برگزیده در میان انبیاء و رحمتی برای عالمیان است.

و امام مهدی علیه السلام می آید تا احیا کتنده احکام کتاب الهی و سنّت پیامبر علیه السلام باشد: «وَمُجَدِّدًا لِمَا عَطَلَ مِنْ أَحْكَامِ كِتَابِكَ... وَشَرِّنِ تَبِعَكَ؛^۳ و تازه کتنده احکام تعطیل شده از قرآن تو... و

۱. مفاتیح الجنان، شیخ عباس قمی، دعای عهد.

۲. همان.

۳. غیة شیخ طوسی، قم، معارف اسلامیة، ۱۴۱۷ق، ص ۱۷۸، ح ۱۳۶.

الف. پیوندها

شهادت به نبوت

در بسیان ولادت حضرت
حجت ﷺ، حکیمه خاتون عمه امام
حسن عسکری علیه السلام نقل می‌کند: ناگهان
آن فرزند عزیز را مشاهده کردم که در
حال سجده بود و دو انگشت سبابه
خود را بلند کرد و فرمود:

«أَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ [وَحْدَةً لَا شَرِيكَ
لَهُ] وَأَنَّ جَدِّي مُحَمَّدًا رَسُولَ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ...»^۱

و همچنین از جانب امام حسن
عسکری علیه السلام نقل می‌کنند که ایشان
فرمودند: «ای فرزندم! سخن بگو!» و او
اظهار داشت: «أَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَةٌ
لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولَ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ...»^۲

فرزند رسول خدا علیه السلام

پیامبر اکرم ﷺ می‌فرمایند: «الْقَائِمُ

۱. صحیفه مهدیه، زیارت اول حضرت بقیة

الله علیه السلام در سرداب مقدس، ص ۶۱۴.

۲. غیبة طوسی، ص ۱۸۵، ح ۱۴۴.

۳. مقایع الجنان، دعای افتتاح.

۴. کمال الدین و تمام النعمه، شیخ صدوق،

مترجم: پهلوان، قم، دارالحدیث، ۱۳۷۷، ش، ج ۲،

ب ۴۲، ص ۱۵۱، ح ۲.

۵. همان، ب ۴۲، ص ۱۴۵، ح ۱.

خداع علیه السلام است: «وَالْقَيْمَ مَقَامَةً».^۱

امام مهدی علیه السلام آرزوی همه تاریخ
است و آرزوی پیامبر علیه السلام برای
رساندن امتش به آزادی: «...بِهِ يُخْرِجُ ذَلِيلَ
الرِّقْ مِنْ أَعْنَاقِكُمْ»^۲ خداوند به سبب
مهدی علیه السلام زنجیرهای برگی و اسارت
را از گردنهاش شما بر می‌دارد.

و اکنون بشر چشم به راه قافله
سالاری است تا در پرتو رهبری پیامبر
گونه او، لبیک گویان قدم به صراط
مستقیم بگذارد. حال که جهانیان در
جهالیت مدرن و در حجابی از جهل و
نادانی خفته‌اند، تنها وجود حیات
بخشی چون پیامبر علیه السلام می‌تواند بشر را
از این خواب گران بیدار کند.

«اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو إِلَيْكَ فَقْدَ بَيْتَنَا صَلَوَاتُكَ
عَلَيْنَاهُ وَإِلَيْهِ وَغَيْرَةَ وَلِيْتَنَا؛^۳ خدایا ما شکایت
به درگاهت می‌کنیم از نبودن پیامبر مان
که درود تو بر او و آلس بادا و از غیبت
ولی مان».

حضرت مهدی علیه السلام مشترکات
فراوانی با جد بزرگوارشان رسول
خداع علیه السلام دارند که در این مقاله سعی شده
به بیان گوشه‌هایی از پیوندها و اوصاف
مشترک این دو بزرگوار پرداخته شود.

فِي غَيْبِتِهِ فَقَدْ أَنْكَرَنِي وَمَنْ كَذَّبَهُ فَقَدْ كَذَّبَنِي وَمَنْ صَدَّقَهُ فَقَدْ صَدَّقَنِي إِلَى اللَّهِ أَشْكُو
الْمُكَذِّبِينَ لِي فِي أُمْرِهِ وَالْجَاهِدِينَ لِقُولِي فِي
شَأْنِهِ وَالْمُضْلِلِينَ لِأُمَّتِي عَنْ طَرِيقِهِ «وَسَيَعْلَمُ
الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلِبٍ يَنْقَلِبُونَ»^۱ قائم از
فرزندان من است... کسی که او را
اطاعت کند، مرا اطاعت کرده و کسی که
او را نافرمانی کند، مرا نافرمانی کرده
است و کسی که او را در دوران غیبتش
انکار کند، مرا انکار کرده است و کسی
که او را تکذیب کند، مرا تکذیب کرده
است و کسی که او را تصدیق کند، مرا
تصدیق کرده است. از کسانی که گفتار
مرا درباره او انکار و تکذیب می کنند و
از کسانی از امتم که مردم را از طریقه او
گمراه می سازند، به خداوند شکایت
می برم؛ و به زودی کسانی که ظلم
کرده‌اند، خواهند دانست به چه

من وُلْدِی؛^۲ قائم از فرزندان من است.
و در جایی دیگر فرموده‌اند:
«الْمَهْدِيُّ مِنْ وُلْدِي؛^۳ مهدی از فرزندان
من است.»

و امام حسن عسکری علیه السلام در بستر
شهادت، خطاب به امام زمان علیه السلام
فرمودند: «أَبْشِرْ يَا بَنَيَ... وَلَدَكَ رَسُولُ اللَّهِ وَ
أَنْتَ خَاتَمُ الْأَئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ وَبَشِّرْ بِكَ رَسُولُ
اللَّهِ وَسَمَّاكَ وَكَنَّاكَ بِذَلِكَ؛^۴ بشارت بر تو
باد ای پسرم!... جد تو رسول خدام علیه السلام
است و تو خاتم ائمه طاهرين هستی و
رسول خدام علیه السلام به [ولادت] تو بشارت
داده است و این اسم و کنیه را برای تو
قرار داد.»

شبیه ترین مردم به رسول خدام علیه السلام
امام علی علیه السلام می فرمایند: «أَلَا إِنَّهُ
أشَبَّهُ النَّاسَ خَلْقًا وَخَلْقًا وَحَسْنَاهُ بِرَسُولِ
اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ؛^۵ همان او (مهدي علیه السلام)
شبیه ترین مردم از نظر خلق و خلق و
نیکوبی به رسول خدام علیه السلام است.»
وحدت در اطاعت و عصیان پیامبر علیه السلام
امام جعفر صادق علیه السلام از پیامبر علیه السلام
نقل می کنند:

«الْقَائِمُ مِنْ وُلْدِي... مَنْ أَطَاعَهُ فَقَدْ
أَطَاعَنِي وَمَنْ عَصَاهُ فَقَدْ عَصَانِي وَمَنْ أَنْكَرَهُ

۱. همان، ج ۱، ب ۲۴، ص ۴۹۰، ح ۶.

۲. همان، ج ۱، ب ۲۵، ص ۵۳۵، ح ۲.

۳. بحار الانوار، محمد باقر مجلسی، دارالکتب

الاسلامیة، ج ۵۲، ص ۱۷، ح ۱۳.

۴. معجم الاحادیث المهدی، ج ۳، ص ۱۰۴، ح ۶۴۷

۵. شعراء / ۲۲۷.

۶. کمال الدین و تمام التسمة، ج ۲، ب ۳۹، ص ۱۲۲، ح ۶.

ظهور او، از مردم دیگر زمانها برترند؛
چرا که خدای متعال به آنان عقل و
درک و قدرت شناختی داده است که
غیبت بر ایشان چون ظهر است و
خداآنند آنان را در آن زمان، هم پایه
مجاهدینی قرار داده است که در رکاب
رسول خدا ﷺ شمشیر زده‌اند.»

بعثت و ظهور با فاصله طولانی

امام زمان علیه السلام همچون پیامبر
گرامی ﷺ پس از غیبت طولانی و
فاصله‌ای بسیار از او صیاء پیش از
خویش ظهور می‌کنند.

امام علی علیه السلام در مورد پیامبر ﷺ
می‌فرمایند: «أَرْسَلَهُ اللَّهُ عَلَىٰ حِينَ فَتَرَهُ مِنَ الرُّسُلِ وَ هَفَوَةً عَنِ الْعَمَلِ وَ غَبَّاً وَ مِنَ الْأَمْمَ؛^۱
خداآنند او را زمانی فرستاد که با زمان
پیامبران گذشته، فاصله طولانی داشت
و مردم از نیکوکاری فاصبله گرفته و
امتها به جهل و نادانی گرفتار شده
بودند.»

و امام صادق علیه السلام در وصف امام

کیفرگاهی بازگشت می‌کنند.»

وحدت در انکار

امام صادق علیه السلام فرمودند: «مَنْ أَفْرَأَ
يَحْمِيَ الْأَئِمَّةَ لِيَكُلُّوا وَ جَحَدَ الْمَهْدَىٰ كَانَ كَمَنَ
أَفْرَأَ بِجَمِيعِ الْأَئِمَّةِ وَ جَحَدَ مُحَمَّدًا عَلَيْهِ
تَبَوَّءَهُ؛^۲ کسی که به همه امامان علیه السلام اقرار
کند و امام مهدی علیه السلام را انکار نماید،
مانند کسی است که به همه پیامبران
اقرار کند، اما نبوت محمد علیه السلام را انکار
نماید.»

امام صادق علیه السلام از پدرانشان از
رسول اکرم ﷺ نقل می‌کنند که ایشان
فرمودند: «مَنْ أَنْكَرَ الْقَائِمَ مِنْ وُلْدِيْ فَقَدَ
أَنْكَرَنِي؛^۳ هر کس قائم از فرزندان مرا
انکار کند، مرا انکار کرده است.»

ثواب انتظار فرج

امام سجاد علیه السلام فرمودند: «إِنَّ أَهْلَ
زَمَانٍ عَيْبَيْهِ وَ الْقَائِلِينَ بِإِيمَانِهِ وَ الْمُسْتَظْرِيْنَ
لِظَهُورِهِ أَفْضَلُ مِنْ أَهْلِ كُلِّ زَمَانٍ لِأَنَّ اللَّهَ يَبْارِكُ
وَ تَعَالَى أَغْطَاهُمْ مِنَ النَّقْوُلِ وَ الْأَفْهَامِ وَ الْمَعْرِفَةِ
مَا صَارَتِ بِهِ الْفَيْيَةُ عَنْهُمْ بِمَنْزِلَةِ الْمُشَاهِدَةِ وَ
جَعَلَهُمْ فِي ذَلِكَ الزَّمَانِ بِمَنْزِلَةِ الْمُجَاهِدِينَ
بَيْنَ يَدَيِ رَسُولِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِالسَّيْفِ؛^۴ همانا
مردم زمان غیبت حضرت مهدی علیه السلام که
امامت او را باور دارند و مستظرین

۱. همان، ج ۲، ب ۳۳، ص ۳، ح ۱.

۲. همان، ب ۳۹، ص ۱۲۲، ح ۶.

۳. همان، ج ۱، ب ۳۱، ص ۵۸۶، ح ۲.

۴. نهج البلاغة، خ ۹۴.

هنگامی معبوث فرمود که از زمان
بعثت پیامبران پیشین مدت‌ها گذشته و
ملتها در خواب عمیقی فرو رفته بودند.
فتنه و فساد جهان را فراگرفته و اعمال
زشت رواج یافته بود. آتش جنگ همه
جا زبانه می‌کشید و دنیا بی نور و پر از
مکر و فریب گشته بود. برگهای
درخت زندگی به زردی گراییده و امید
از باروری درختانش قطع شده بود.
آبهایش فرو خشکیده و نشانه‌های
هدایت کهنه و ویران شده بود.
پرچمهای هلاکت و گمراهی آشکار و
دنیا با قیافه زشتی به مردم
می‌نگریست، و با چهره‌ای عبوس و
غم آلود با اهل دنیا رو به رو می‌گشت.
میوه‌های درخت دنیا فتنه، و خوراکش
مردار بود، در درونش وحشت و
اضطراب، و بر بیرون، شمشیرهای
ستم حکومت داشت.

۱. غیبت نعمانی، محمد بن ابراهیم جعفر
نعمانی، ترجمه محمد جواد غفاری، انتشارات
صدوق، ۱۳۷۶ ش، ص ۱۸۶، ح ۲۸.
۲. فترت به فاصله زمانی میان دو پیامبر گفته
می‌شود. (ر. ک: لغت نامه دهخدا، ذیل همین
عنوان).

۳. نهج البلاغة، خ ۸۹

مهدی علیہ السلام می فرمایند: «الَّذِي يَمْلَأُهَا عَذَابًا
كَمَا مُلْأَتْ ظُلْمًا وَ جَوْرًا أَعْلَى فَتْرَةٍ مِنَ الْأَيَّمَةِ
يَأْتِي كَمَا أَنَّ السَّيِّدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَعْثِثُ عَلَى فَتْرَةٍ مِنَ
الرُّسْلِ»^۱; او کسی است که آن (زمین) را
از عدالت پر می‌کند، همان طور که از
ظلم و جور پر شده است. پس از یک
دوره فترت^۲ از ائمه علیہ السلام می‌آید؛
چنان‌که پیامبر اکرم علیه السلام نیز پس از یک
فاصله طولانی از پیامبران مبعوث
شدند.

مشابهت در خصوصیات زمانه

۱. پیش از ظهور

امام علی علیہ السلام پیش از رسالت
پیامبر اکرم علیه السلام را این‌گونه توصیف
می‌کنند:

«أَرْسَلَهُ عَلَى حِينِ فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسْلِ وَ طُولِ
هَجْمَعَةٍ مِنَ الْأَسْمِ وَ اغْتِزَامٍ مِنَ الْفَتَنِ وَ اتِّشَارٍ مِنَ
الْأَمْوَارِ وَ تَأْظِيْمٍ الْحَرَوْبِ وَ الدُّنْيَا كَاسِفَةُ التُّورِ
ظَاهِرَةً الْغَرْوَرِ عَلَى حِينِ اضْفَارٍ مِنْ وَرَقَهَا وَ
إِيَّاسٍ مِنْ ثَمَرِهَا وَ أَغْوَرَارٍ مِنْ مَائِهَا قَدْ دَرَسَتْ
مَسَارَ الْهَدَى وَ ظَهَرَتْ أَغْلَامَ الرَّدَى فَهِيَ
مَتَجَهَّمَةٌ لِأَهْلِهَا عَابِسَةٌ فِي وَجْهِ طَالِبِهَا ثَمَرَهَا
الْفَتَنَةُ وَ طَغَامَهَا الْجِيْفَةُ وَ شِعَارَهَا الْحَخْوَفُ وَ
دَنَازُهَا السَّيِّفُ»^۳

خداؤند پیامبر اکرم علیه السلام را

آشکار گردد... و فرمانروایان کافر و والیان آنها فاجر شوند و کارپردازان آنها ستمگر و صاحبان رأی و نظر از آنها فاسق باشند.»

۲. بعد از ظهور

امیر مؤمنان علیهم السلام به درگاه خداوند عرضه می‌دارد: «... إِجْعَلْ شَرَائِفَ صَلَوَاتِكَ وَتَوَاصِيَّ بَرَكَاتِكَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ الْخَاتِمِ لِمَاتَسْبِقَ وَالْفَاتِحِ لِمَا انْفَلَقَ وَالْمُتَعْلِمِ الْحَقُّ بِالْحَقِّ وَ الدَّافِعِ جَنَّاتَ الْأَبَاطِيلِ وَ الدَّاعِيَ صَوْلَاتِ الْأَضَالِيلِ كَمَا حَمَلَ فَاضْطَلَعَ قَائِمًا بِأَمْرِكَ مُسْتَوْفِرًا فِي مَرْضَاتِكَ غَيْرَ تَأْكِلِ عَنْ قُدْمٍ وَلَا وَأَوْ فِي عَزْمٍ وَاعِيًّا لَوْخِيَّ حَافِظًا لِغَهِيَّكَ مَاضِيًّا عَلَى نَفَادِ أَمْرِيَّ حَشَّى أَفْرَى قَبْسَ الْقَابِسِينَ وَأَضَاءَ الطَّرِيقَ لِلْخَابِطِ وَهُدِيَّتِ بِهِ الْقُلُوبَ بَعْدَ حَوْضَاتِ الْفَيْنَ وَالْأَثَامَ وَأَقَامَ بِمُؤْضِحَاتِ الْأَغْلَامِ وَنَسِيرَاتِ السَّاحَكَامِ؛^۳ [خداؤند!]... گرامی ترین درودها و افزون ترین برکات خود را بر محمد ﷺ، بنده و فرستاده ام، اختصاص ده ام که خاتم

امام باقر علیهم السلام در وصف زمانه پیش از ظهور حضرت مهدی علیهم السلام می‌فرمایند: «لَا يَقُومُ الْقَائِمُ إِلَّا عَلَى حَوْفِ شَدِيدٍ وَزَلَازِلَ وَفَتْنَةٍ وَبَلَاءٍ يُصِيبُ النَّاسَ... وَاخْتِلَافِ شَدِيدٍ بَيْنَ النَّاسِ وَتَشَتِّتِ فِي دِينِهِمْ»^۱; قائم علیهم السلام قیام نمی‌کند، مگر [در زمانی که] ترسهای بزرگ پدید آمده، و زلزله‌ها و فتنه‌ها و گرفتاریها به مردم رسیده... و اختلافهای شدید، میان مردمان رخ داده و در دینشان تفرقه ایجاد شده است.»

و نیز رسول خدا علیهم السلام در ضمن حدیثی طولانی در معراج، دوره پیش از ظهور حضرت مهدی علیهم السلام را این‌گونه توصیف کرده‌اند: «يَكُونُ ذَلِكَ إِذَا رَفَعَ الْعِلْمَ وَظَهَرَ الْجَهَلُ وَكَثُرَ الْقَرَاءَةُ وَقَلَ الْعَمَلُ وَكَثُرَ الْقَتْلُ... وَكَثُرَ الْجَزَرُ وَالْفَسَادُ وَظَهَرَ الْمُنْكَرُ... وَصَارَتِ الْأُمَرَاءُ كَفَرَةً وَأُولَيَاً وَهُمْ فَجَرَّةٌ وَأَغْوَيْتُهُمْ ظَلَمَةً وَذُوو الرَّأْيِ مِنْهُمْ فَسَقَةً»^۲; ظهور مهدی علیهم السلام وقتی است که علم و دانش واقعی از بین بروند و جهل و نادانی آشکار شود و قاریان فراوان گردند و عمل [به قرآن] کم شود و قتل و خون ریزی زیاد گردد... و ظلم و فساد زیاد شود و منکر [و عمل زشت]

۱. غیبت نعمانی، ص ۲۲۵.

۲. کمال الدین و تمام النعمة، ج ۱، ب ۲۳، ص

.۴۶۹، ح ۱.

۳. نهج البلاغة، خ ۷۲.

در میان مردم مرسوم بود، از میان برده، [امام مهدی علیه السلام نیز] روش‌های جاهلی بیش از ظهور خود را از بین خواهد برداشت و اسلام را از نو پی‌ریزی خواهد کرد.» زمانه بعد از ظهور حضرت مهدی علیه السلام در دعای ندبه این‌گونه ترسیم شده است:

«أَنِّي فَاصُمُ شَوَّكَةَ الْمُغَنَّدِينَ أَنِّي هَادِمٌ أَنْبَيْتَ الشَّرْكَ وَالتَّفَاقَ أَنِّي مُبِيدٌ أَهْلَ الْقُسُوقِ وَالْعُصَيَانِ وَالظُّنَيَانِ أَنِّي حَاصِدُ قُرُوعَ الشَّيْءِ وَالشَّقَاقِ أَنِّي طَامِشُ آثَارَ الرَّبِيعِ وَالْأَهْوَاءِ؛^۱ كجاست شکننده شوکت تجاوزگران؟ كجاست ویران کننده بناهای شرک و نفاق؟ كجاست نابود کننده اهل فسوق [و تبهکاران] و معصیت کاران و سرکشان؟ كجاست درو کننده شاخه‌های گمراهی و اختلاف؟ كجاست محو کننده آثار انحراف و هوا و هوسها؟»^۲

همچنین پیامبر اکرم علیه السلام می‌فرمایند: «قَاسِعُهُمُ الْقَائِمُ الَّذِي يَمْلأُ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ بِهِ الْأَرْضَ ثُورًا تَغْدَى ظُلْمَتِهَا وَعَذْلًا تَغْدَى

پیامبران گذشته و گشاپنده درهای بسته و آشکار کننده حق با برهان است. دفع کننده لشکرهای باطل و درهم کوبنده شوکت گمراهان است؛ آن گونه که بار سنگین رسالت را بروش کشید و به فرمانت قیام کرد و به سرعت در راه رضا و خشنودی تو گام برداشت و حتی یک قدم به عقب برنگشت و اراده او سست نشد و در پذیرش و گرفتن وحی نیرومند بود. حافظ و نگهبان عهد و پیمان تو بود و در اجرای فرمانت تلاش کرد تا آنجاکه نور حق را آشکار و راه را برای جاهلان روشن ساخت و دلهایی که در فتنه و گناه فرو رفته بودند به وسیله او هدایت شدند. پرچم‌های حق را برافراشت و احکام نورانی را برابر پاکرد.»

از امام صادق علیه السلام در مورد سیره حضرت مهدی علیه السلام پرسیدند. ایشان در جواب فرمودند: «يَصْنَعُ كَمَا صَنَعَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ كَمَا هَدَمَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَأَمْرَرُ الْجَاهِلِيَّةَ وَيَسْتَأْنِفُ الْإِسْلَامَ جَدِيدًا؛^۱ [امام مهدی علیه السلام] مانند پیامبر علیه السلام عمل خواهد کرد. همان‌گونه که پیامبر علیه السلام آنچه از روش جاهلیت

۱. غیت نعمانی، ص ۲۳۱، ح ۱۳.
۲. مفاتیح الجنان، دعای ندبه.

حجت‌های الهی بر روی زمین هستند. در زیارت حضرت رسول ﷺ آمده است: «السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَجَّةَ اللَّهِ عَلَى الْأَوَّلِينَ وَالآخِرِينَ»؛^۱ سلام بر تو ای حجت خدا بر اولین و آخرین [بشر]».
امام زمان علیهم السلام نیز با لقب حجت الله مورد خطاب قرار گرفته‌اند: «السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَجَّةَ اللَّهِ وَذَلِيلٍ إِزَادَيْهِ»؛^۲ سلام بر تو ای حجت خدا و راهنمای اراده او! همچنین در جایی دیگر آمده است: «السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَجَّةَ اللَّهِ عَلَى مَنْ فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتِ»؛^۳ سلام بر تو ای حجت خدا بر [تمام] اهل زمین و آسمان!
نور الله

وجود مظہر پیامبر اکرم ﷺ نور است. خاصیت نور این است که هم روشن و درخشنده است و هم اطراف خویش را روشن می‌سازد. پیامبر اکرم ﷺ نور خدا و روشن‌کننده دلهای

۱. کمال الدین و تمام النعمت، ج ۱، ب ۲۴.

۲. ص ۴۸۷، ح ۴۸۷.

۳. انبیاء ۱۰۷/۱۰۷.

۴. مفاتیح الجنان، زیارت آل یاسین.

۵. همان، زیارت حضرت رسول ﷺ.

۶. همان، زیارت آل یاسین.

۷. همان، زیارت حضرت صاحب الامر.

جعورها و علماء بعدها؛^۱ نهmin آنها (امام از فرزند حسین علیهم السلام) قائم است که خداوند به دست او همه زمین را از روشنایی پر می‌کند، پس از آنکه گرفتار تاریکی شده است و از عدالت و دادگری سرشار می‌کند، پس از آنکه از ظلم و جو پر شده باشد و سراسر عالم را از علم و دانایی بهره‌مند می‌کند، پس از آنکه به جهل و نادانی گرفتار آمده باشد.»

ب. اوصاف مشترک

رحمت

پیامبر اسلام ﷺ و اهل بیت گرامی ایشان، مظہر و تجلی رحمت واسعه الهی‌اند. در قرآن کریم، خداوند وجود نازنین پیامبر اکرم ﷺ را رحمتی برای عالمیان معرفی می‌کند: «وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ»؛^۲ «و تو را جز رحمتی برای جهانیان نفرستادیم». .

امام زمان علیهم السلام نیز به این وصف توصیف شده است: «السَّلَامُ عَلَيْكَ... وَ الرَّحْمَةُ الْوَاسِعَةُ»؛^۳ سلام بر تو... ای رحمت گسترده [الهی]!»

حجت الله

ائمه اطهار ﷺ و پیامبر اکرم ﷺ

دعوت کننده به سوی خدا خداوند در قرآن کریم پیامبر اکرم ﷺ را دعوت کننده به سوی خویش معرفی می‌کند: «يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا وَدَاعِيًّا إِلَى اللَّهِ يَإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا»^۵; «ای پیامبر! ما تو را گواه و بشارت دهنده و بیم دهنده و دعوت کننده به سوی خدا به فرمان او و چراغی روشنی بخش فرستادیم.» در زیارت آل یاسین نیز امام زمان ﷺ را با ذکر «دَاعِيُ اللَّهِ»^۶ یاد می‌کنیم: «السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا دَاعِيَ اللَّهِ وَرَبِّيَّنِي آیاتِهِ؛ سلام بر تو ای دعوت کننده [خلق] به سوی خدا و مظہر آیاتِ الٰهی!»

۱. همان، زیارت حضرت رسول ﷺ از بعد.
۲. تغابن ۸/ «به خدا و رسول او و نوری که نازل کردیم ایمان آورید.»
۳. اصول کافی، محمد بن یعقوب کلبی، ج ۱، ص ۱۹۴.
۴. مفاتیح الجنان، دعای امام زمان در روز جمعه.
۵. احراب ۴۵/ و ۴۶.
۶. داعی: اسم فاعل به معنی «دعوت کننده به سوی خدا» می‌باشد.

تیره جاهلیت و عقلهای خفته در کفر و ظلمت می‌باشند. در زیارت حضرت رسول ﷺ آمده است:

«السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ الَّذِي يَسْتَضِئُ بِهِ؛^۷ سلام بر تو ای نور خداوند که به واسطه اش طلب نور می‌شود!» نور مقدس پیامبر اکرم ﷺ در عترت و خاندان پاک ایشان ساری و جاری است. امام باقر علیه السلام در تفسیر آیه «فَأَمْنَوْا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَاهُ»^۸ فرمودند: «النُّورُ وَاللَّهُ الْأَنَّمَةُ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ وَاللَّهُ نُورُ اللَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ وَهُمْ وَاللَّهُ نُورُ اللَّهِ فِي السَّمَاوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ؛^۹ به خدا قسم! نور، همان امامان از آل محمد علیهم السلام تا روز قیامت هستند و به خدا سوگند! نور الهی که نازل کرده همانها هستند و به خدا قسم! نور خدا در آسمانها و زمین، آنها هستند.»

در زیارت روز جمعه، خطاب به امام مهدی علیه السلام این گونه سلام می‌دهیم:

«السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ الَّذِي يَهْدِي بِهِ الْمُهَتَّدُونَ؛^{۱۰} سلام بر تو ای نور خدا! که هدایت جویان، به وسیله اش هدایت می‌شوند!»

حضرت مهدی علیهم السلام را «خاتم

الأوصياء» و «خاتم الانماء» گویند؛ به این جهت که ایشان، آخرین نفر از سلسله امامت هستند و پس از ایشان، امامی نخواهد بود.

تلاوت و تفسیر قرآن

در قرآن کریم آمده است: «لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنفُسِهِمْ يَتَّلَوُ عَلَيْهِمْ آيَاتٍ...»^۱ «خداؤند بر مؤمنین منت نهاد هنگامی که رسولی را در میانشان برانگیخت که آیاتش را برا آنها تلاوت کند...». همچنین در جایی دیگر می فرماید: «وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْذِكْرَ يَتَبَيَّنُ لِلنَّاسِ»^۲; «وَهَمَا نَا قَرآن را برا تو نازل کردیم تابرای مردم تبیین [و تفسیر] کنی». ^۳

۱. خاتم به معنای چیزی است که به وسیله آن، پایان داده می شود و نیز به معنی چیزی آمده است که با آن، اوراق و مانند آن را مهر می کنند. (قاموس فرقان کریم)

۲. احزاب / ۴۰.

۳. کمال الدین و تمام النعمة، ج ۲، ب ۴۳، ص ۱۸۱، ح ۱۲.

۴. آل عمران / ۱۶۴.

۵. نحل / ۴۲.

خاتم^۱

خداؤند در قرآن کریم در مورد پیامبر اکرم ﷺ می فرمایند: «مَا كَانَ مُحَمَّدًا أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنَّ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّنَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا»^۲.

«محمد ﷺ پدر هیچ یک از مردان شما نیست، لیکن او رسول خدا و خاتم انبیا می باشد و خداوند همیشه به همه امور آگاه است.»

خداؤند در این آیه، رسول مکرم اسلام، حضرت محمد ﷺ را به عنوان «خاتم النبیین» ملقب ساخته است. یعنی ایشان آخرین پیامبر خدا هستند که پس از ایشان، پیامبر دیگری نخواهد بود.

امام مهدی علیهم السلام در معرفی خود می فرمایند:

«أَنَا خَاتَمُ الْأَوْصِيَاءِ بِي يَدْفَعُ اللَّهُ عَرَّوْ جَلَّ الْبَلَاءَ عَنْ أَهْلِي وَشَيْعَتِي؛^۳ مِنْ خاتِمِ جانشینیهای پیامبر که به واسطه من، خداوند بلا را از اهل من و شیعیانم بر می دارد.»

امام زمان علیه السلام نیز به تأویل آیه مبارکه «يَخِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَسْوِيهَا...»،^۴ انسان مرده از انسانیت را حیاتی دوباره می‌بخشنده: «السَّلَامُ عَلَى رَبِيعِ الْأَنَامِ وَنَضْرَةِ الْأَيَّامِ»؛^۵ سلام بر بهار مردم و خرمی زمان!»

امان بروای همه قرآن کریم درباره برکات وجودی حضرت خاتم الانبیاء علیه السلام می‌فرماید: «وَمَا كَانَ اللَّهُ يَعْذِيْهِمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ»؛^۶ و تا تو در میان آنان هستی، خداوند آنها را عذاب نمی‌کند. یعنی موجب امان از عذاب الهی است.

امام مهدی علیه السلام نیز در معرفی خود این چنین می‌فرمایند: «إِنَّى أَمَانٌ لِأَهْلِ الْأَرْضِ كَمَا أَنَّ النُّجُومَ أَمَانٌ لِأَهْلِ السَّمَاوَاتِ»؛^۷

خداوند در این دو آیه مبارکه، یکی از اهداف بعثت پیامبر اعظم علیه السلام را تلاوت و توضیح آیات قرآن و روشن کردن اسرار درونی آنها معرفی می‌کند.

امام مهدی علیه السلام نیز به این لقب مشهورند: «السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَالِيِّي كِتَابَ اللَّهِ وَ تَرْجِمَةَهُ»؛^۸ سلام بر تو ای تلاوت کننده کتاب خدا و مفسر و مترجم آن! جابر از امام باقر علیه السلام نقل می‌کند که ایشان می‌فرمایند: «إِذَا قَامَ قَائِمَ آلَ مُحَمَّدٍ عَلِيِّهِمْ ضَرَبَ فَسَاطِطَهُ لِمَنْ يُعْلَمُ النَّاسُ الْقُرْآنَ عَلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ جَلَّ جَلَالَهُ»؛^۹ هنگامی که قائم آل محمد علیه السلام قیام کند، برای کسانی که قرآن را تعلیم می‌دهند، چادرهایی نصب می‌کند که قرآن را همچنان که خداوند نازل کرده، به مردم بیاموزند.»

مظہر حیات

- ۱. مفاتیح الجنان، زیارت آل یاسین.
- ۲. الارشاد، شیخ مفید، ج ۲، ص ۳۸۶.
- ۳. نهج البلاغة، خ ۱۹۸.
- ۴. حدید / ۱۷. «زمین را بعد از مردنش زنده من گرداند.»
- ۵. مفاتیح الجنان، زیارت حضرت صاحب الامر علیه السلام.
- ۶. انقال ۳۳.
- ۷. کمال الدین و تمام النعمه، ج ۲، ب ۴۵، ص ۴۲۹، ح ۴.

بهار، مظہر حیات و زندگی و طراوت است. امام علی علیه السلام وجود مقدس پیامبر علیه السلام را بهاری برای مردم زمانشان دانسته‌اند: «رَبِيعًا لِأَهْلِ زَمَانِهِ».۱۰

همچنین در توثیقی از امام مهدی ؑ آمده است: «إِلَيْ إِرْبَاتِ جَمَاعَةٍ مِنْكُمْ فِي الدِّينِ وَمَا دَخَلُوكُمْ مِنَ الشَّكَّ وَالْحَيْزَةِ فِي وَلَا أُمُورِهِمْ فَعَثَثْنَا ذِلِكَ لَكُمْ»؛^۱ به من رسیده است که گروهی از شما در دین به تردید افتاده و در دل نسبت به اولیای امر خود به شک و حیرت دچار شده‌اند و این امر، مایه غم ما به خاطر شماشد.

اگر پدر و مادر همواره نگران سلامتی فرزندان و دلسوز و مراقب آنها هستند، این پدر بسی نظیر امت، در توقيع خود به شیخ مفید می‌فرمایند: «إِنَّا عَيْزَرُ مُهْمَلِيْنَ لِمُرَأَاتِكُمْ وَلَا تَأْسِيْنَ لِذِكْرِكُمْ»؛^۲ ما هرگز در رعایت و مراقبت شما کوتاهی نمی‌کنیم و یاد شما را از خاطر نمی‌بریم.

من مایه امنیت اهل زمین هستم؛ همچنان که ستارگان امنیت بخش اهل آسمان‌اند.» که براساس این حدیث، حضرت مهدی ؑ موجب امنیت همه موجودات روی زمین است.

شفقت و دلسوزی

خداآوند در قرآن کریم می‌فرماید: «لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنفُسِكُمْ عَرَبِيًّا مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَءُصْمٌ»؛^۳ «قطعاً برای شما پیامبری از خودتان آمد که رنجهای شما بر او دشوار است و به [هدایت] شما حریص و نسبت به مؤمنان، دلسوز و مهریان است.»

مهربانی و شفقت پیامبر اکرم ﷺ به قدری بود که برای هدایت افراد، بسیار پا فشاری می‌کرد؛ به گونه‌ای که خداوند به ایشان فرمود: «لَعَلَّكَ بِالْجَنَاحِ تَفْسَكُ أَلَا يَكُوْنُوا مُؤْمِنِيْنَ»؛^۴ «شاید تو از اینکه [بشرکان] ایمان نمی‌آورند، جان خود را تباہ سازی!»

امام رضا ؑ نیز امام مهدی ؑ را این گونه معرفی می‌کنند: «وَأَشْفَقَ عَلَيْهِمْ مِنْ آيَاتِهِمْ وَأَمَاهَاتِهِمْ»؛^۵ از پدران و مادران، بر امت خود مهریان تر است.»

۱. توبه / ۱۲۸.

۲. شعراء / ۲۱.

۳. من لا يحضره الفقيه، ج ۴، ص ۴۱۸، ح ۵۹۱۴.

۴. غیت طرسی، ص ۲۸۵، ح ۲۴۵.

۵. تهذیب الاحکام، ج ۱، ص ۳۷، التسقیعان المبارکان.